

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 18 października 1966 r.

Nr 43

TRESC:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA:

256 — Ministra Łączności z dnia 6 sierpnia 1966 r. w sprawie wprowadzenia regulaminów premiowania w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”	407
257 — Ministra Rolnictwa z dnia 7 października 1966 r. w sprawie odpowiedzialności sprzedawców za wady główne niektórych gatunków zwierząt	407
258 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 października 1966 r. o postępowaniu przy zabezpieczaniu spadku i przy sporządzaniu spisu inwentarza	408

256

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 6 sierpnia 1966 r.

w sprawie wprowadzenia regulaminów premiowania w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

Na podstawie art. 18 ust. 2 przepisów z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. z 1932 r. Nr 105, poz. 879), art. 65 i art. 66 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o łączności (Dz. U. Nr 8, poz. 48) oraz § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1957 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. z 1966 r. Nr 9, poz. 58) zarządza się, co następuje:

§ 1. Regulaminy premiowania w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” określają przepisy wydane w drodze zarządzenia przez Ministra Łączności w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Plac oraz w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawo-

dowego Pracowników Łączności i ogłoszone w Dzienniku Łączności.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Łączności z dnia 18 września 1957 r. w sprawie wprowadzenia regulaminów premiowania w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” oraz w przedsiębiorstwach Między-
miastowych Kabli Telekomunikacyjnych (Dz. U. z 1957 r. Nr 60, poz. 326, z 1959 r. Nr 41, poz. 258, z 1960 r. Nr 31, poz. 175, z 1961 r. Nr 4, poz. 23 i Nr 25, poz. 122 oraz z 1962 r. Nr 65, poz. 321).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a w stosunku do § 2 z mocą od dnia 1 stycznia 1965 r.

Minister Łączności: w z. K. Kozłowski

257

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 7 października 1966 r.

w sprawie odpowiedzialności sprzedawców za wady główne niektórych gatunków zwierząt.

Na podstawie art. 570, art. 571 § 1 i art. 572 Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy Kodeksu cywilnego o rękojmi za wady fizyczne stosuje się ze zmianami wskazanymi w art. 571 i 572 Kodeksu do sprzedaży koni, owiec i norek.

2. Wadami głównymi są:
- 1) u koni:
 - a) lykawość,
 - b) dychawica świszcząca,
 - c) wartogłowienie (przewlekłe schorzenie mózgowia lub opon mózgowych z obniżeniem świadomości zwierzęcia),
 - d) przewlekłe schorzenie wewnętrznych części oka powstałe na tle nieurazowym,
 - 2) u owiec świerzbu,
 - 3) u norek gruźlica.

§ 2. 1. Sprzedawca zwierzęcia odpowiedzialny jest za wady główne, jeżeli wyjdą one na jaw przed upływem:

- 1) 15 dni od dnia wydania zwierzęcia — przy lykawości, dychawicy świszczącej i wartogłowieniu u koni i przy świerzbie u owiec,
- 2) 30 dni od dnia wydania zwierzęcia — przy przewlekłym schorzeniu wewnętrznych części oka powstałym na tle nieurazowym u koni oraz przy gruźlicy u norek.

2. Termin do zawiadomienia sprzedawcy o wadzie głównej, warunkujący zachowanie uprawnień z tytułu rękoi, wynosi 7 dni, licząc od końca terminu rękoi przewidzianego w ust. 1.

§ 3. 1. Przy wszystkich wadach głównych, z wyjątkiem lykawości u koni, uprawnienia z tytułu rękoi wygasają, jeżeli kupujący w terminie rękoi nie zgłosił chorego zwierzęcia do zbadania przez państwowy zakład leczniczy dla zwierząt lub klinikę wydziału weterynaryjnego wyższej szkoły rolniczej.

2. Uprawnienia z tytułu rękoi za wady główne u owiec wygasają również, jeżeli kupujący nie zawiadomi organu państwowego właściwego do przyjmowania zgłoszeń chorób zaraźliwych zwierząt o wystąpieniu świerzbu owiec. Zawiadomienie to powinno być dokonane w ciągu 24 godzin, licząc od chwili ujawnienia się wady.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 czerwca 1934 r. o wadach głównych i terminach ich ujawnienia u zwierząt domowych (Dz. U. Nr 57, poz. 505).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. S. Gucwa

258

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 1 października 1966 r.

o postępowaniu przy zabezpieczeniu spadku i przy sporządzaniu spisu inwentarza.

Na podstawie art. 639 Kodeksu postępowania cywilnego zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Postanowienie o zabezpieczeniu spadku oraz postanowienie o sporządzeniu spisu inwentarza wykonuje państwowe biuro notarialne, które je wydało. Biuro to może jednak zlecić wykonanie postanowienia komornikowi, w którego okręgu znajdują się rzeczy podlegające zabezpieczeniu lub wciągnięciu do spisu inwentarza; zlecenie to zamieszcza się w treści postanowienia.

2. Postanowienie, które ma być wykonane przez komornika, powinno być zaopatrzone w wzmiankę o jego wykonalności. Wzmiankę tę zamieszcza się na odpisie postanowienia doręczanym wnioskodawcy, a gdy postanowienie podlega wykonaniu z urzędu — na odpisie przekazywanym do wykonania komornikowi.

§ 2. 1. Przy wykonywaniu przez komornika postanowień określonych w § 1 ust. 1 nadzór nad czynnościami komornika sprawuje państwowe biuro notarialne, które wydało postanowienie.

2. Na czynności komornika mogą być wniesione zarzuty do państwowego biura notarialnego. Zarzuty wnosi się do biura w ciągu 7 dni od dokonania czynności, a jeżeli osoba, która wnosi zarzuty, nie była obecna przy dokonaniu czynności ani nie była powiadomiona o terminie dokonania — w ciągu 7 dni od powzięcia wiadomości o dokonaniu czynności. Zarzuty mogą być wniesione również na odmowę dokonania czynności.

§ 3. 1. Spisania majątku ruchomego w toku zabezpieczenia spadku lub sporządzania spisu inwentarza dokonuje

się w obecności dwóch świadków, powołanych przez organ wykonujący postanowienie.

2. Z dokonanej czynności sporządza się protokół, który podpisują wszyscy obecni. Odmowę lub niemożność podpisania stwierdza się w protokole. Protokół sporządza się w dwóch egzemplarzach.

3. W protokole zamieszcza się również istotne dla sprawy oświadczenia osób, których obecność przy dokonywanej czynności jest dopuszczalna, oraz oświadczenie osób trzecich zgłaszających swoje prawa do przedmiotów objętych spisem.

§ 4. Po wykonaniu postanowienia komornik przesyła aktą biura, które zleciło mu tę czynność.

§ 5. 1. Jeżeli postanowienie o zabezpieczeniu spadku lub o sporządzeniu spisu inwentarza wydane zostało z urzędu lub na wniosek osoby nie mającej obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, koszty związane z jego wykonaniem ściga się z majątku spadkowego.

2. Państwowe biuro notarialne może w celu zaspokojenia należności z tytułu kosztów pobrać odpowiednią sumę z pieniędzy spadkowych złożonych do depozytu sądowego lub z wkładu oszczędnościowego spadkodawcy za przedłożeniem książeczki oszczędnościowej, chyba że wypłata wkładu jest zależna od podania zastrzeżonego hasła, a hasło to nie jest znane. Państwowe biuro notarialne może również zarządzić sprzedaż odpowiedniej części ruchomego majątku spadkowego, oznaczając przy tym sposób sprzedaży. Dokonanie sprzedaży może być zleczone komornikowi.

§ 6. Przy wykonywaniu postanowień o zabezpieczeniu spadku lub o sporządzeniu spisu inwentarza w sprawach nie unormowanych odmiennie stosuje się odpowiednio przepisy tytułu I księgi drugiej, części drugiej Kodeksu postępowania cywilnego.